

[Ministeren for kulturelle anliggender]

med, at der hos så mange af ordførerne er udtrykt en positiv holdning til, at der skal handles her og nu.

Der er stillet en lang række spørgsmål til mig, og jeg vil gerne besvare et væsentligt antal af dem, blot vil jeg gøre opmærksom på, at for en del spørgsmåls vedkommende er besvarelsen for så vidt allerede givet i den rapport, som målsætningsudvalget har afgivet efter afslutningen af sit arbejde, den rapport, der kom i 1979.

Fru Mette Madsen spurgte om en række ting, og hun satte det som en betingelse for sit partis tilslutning til planen, at man kunne bevare muligheden for, at en ny skuespilscene kunne komme til at ligge bag ved Det kgl. Teaters Gamle Scene, det, vi har vænnet os til at kalde Holmens Kanal-løsningen. Til fru Mette Madsen kan jeg sige, at der er intet teknisk til hinder for, at man til sin tid kan placere det nye skuespilhus i Holmens Kanal. Der er heller intet teknisk til hinder for, at man kan placere det nye skuespilhus på Stærekassegrunden, altså virkeliggøre det, der var vinderprojektet. Disse to placeringer er jo blevet meget indgående analyseret igennem konkurrenceforløbet, men kan naturligt komme til at ligge ved siden af de forslag, som vil blive resultatet af den undersøgelse om mulige alternative placeringer for et skuespilhus, som vil blive foretaget, dersom dette lovforslag vedtages. Den endelige afgørelse om skuespilhusets placering træffes naturligvis først ved sagens næste forelæggelse i folketinget.

Så taler fru Mette Madsen om aftaler og overenskomster, og om det kan jeg sige, at det jo fremgår både af bemærkningerne til lovforslaget og af min fremsættelse, at også jeg tillægger en revision af regulativer og aftaler og overenskomster meget stor vægt. Det var også et hovedpunkt i den store teaterdebat i 1976, hvor fremskridtspartiets forespørgsel jo led et lykkeligt skibbrud. Men heldigvis er vi nu i en situation, hvor vi kan handle, og hvor vi er parate til at handle.

Jeg må for den gode ordens skyld sige, at vi jo ikke ensidigt kan ændre et stort personales vilkår ved diktat. Det forholder sig med disse genforhandlinger som med alle andre forhandlinger, at det er forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter, og at man skal forhandle sig til enighed. Jeg skal også gøre opmærksom på, at det vil være nødven-

digt at aftale særlige overenskomster i byggeperioden, hvor arbejdsvilkårne jo vil blive specielle.

Med hensyn til fru Mette Madsens ønske om, at Det kgl. Teater skal overgå til at blive en § 2-virksomhed, må jeg gøre opmærksom på, at det er blevet vurderet i målsætningsudvalget, og at man dér ikke fandt, at det var nogen løsning. Desværre har det ikke været muligt at gennemføre en medfinansiering af Det kgl. Teater fra kommunal side, hvad jeg beklager meget, og derfor er Det kgl. Teater stadig væk en statsinstitution, men jeg har naturligvis intet imod i udvalget også at drøfte organisationsformen for Det kgl. Teater i fremtiden.

Fru Mette Madsen havde som et punkt »rationaliseringsgevinster«. Også det er et spørgsmål, jeg vil kunne oplyse meget direkte og konkret om i udvalget. Vi har jo en rapport om rationaliseringsarbejdet, og der er tale om betydelige besparelser, måske nok ikke helt så store, som man på forhånd havde kunnet ønske sig. Rapporten er meget omfattende, og kulturministeriet har faktisk endnu ikke haft råd til at trykke den, men det er da klart, at materialet er til rådighed og kan stilles til rådighed. Det er også tænkeligt, at vi må finde frem til at præsentere det i en kortere form, hvor de foreslåede rationaliseringsforanstaltninger, planen for gennemførelsen, aftalemæssige og bevillingsmæssige forudsætninger, driftsmæssige fordele o. lign. bliver fremstillet konkret.

Endelig taler fru Mette Madsen om aktiviteterne i ombygningsperioden, og fru Mette Madsen siger, at hun ikke ønsker nogen udvidelse i en periode, hvor aktiviteterne vil få ændrede fysiske forhold. Til det vil jeg nu sige, at jeg forestiller mig det bestemt muligt, at man kan udvide skuespilaktiviteterne, og jeg lægger megen vægt på, at man i den periode, hvor Det kgl. Teater bliver nødt til at arbejde under unormale forhold, i det mulige omfang lægger meget stor vægt på turnévirk-somhed, netop fordi jeg finder det så væsentligt, at Det kgl. Teater manifesterer sig som hele landets teater. Når jeg siger »i det mulige omfang«, er det naturligvis, fordi en turnévirk-somhed er kostbar, og vi skal have en samlet plan til at hænge sammen med de forhåndenværende bevillinger, men det er i hvert tilfælde hensigten.